

[Glistrup]

af aktieselskabsdannelser og fondsdannelser o. lign., og i den henseende er de 8 pct. af de danske selskaber, som hr. Kaj Hansen i særlig grad befattede sig med, ikke spor forskellige fra alle andre selskaber her i landet. Det er dér, arbejdspladserne skabes. Det er dér, muligheden for hele vor sociallovgivning tilvejebringes, nemlig ved at give selskaberne frie muligheder for at udfolde sig. Det er det, man nu går til frontalt angreb på.

Det var selvfølgelig interessant at høre fra hr. Bernhard Baunsgaard, at grunden til, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke havde foretaget sig noget, siden venstresocialisterne 10 dage efter Focusudsendelsen fremsatte deres forslag første gang og det derefter var til behandling første gang 38 dage efter Focusudsendelsen, det var, at man var så optaget af, hvordan domstolene nu ville komme til at mingelere med den sag, der verserede. Ærligt talt, hvis man mener, at lovgivningen tiltrænger nogle ændringer, så er der i hvert fald ikke nogen som helst rimelighed i, at hr. Bernhard Baunsgaard venter i de 7 år godt og vel, der nu er gået, siden problemerne blev rejst igennem Focusudsendelsen i fjernsynet den 30. januar 1971.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Glistrup udfolder i den senere tid en særlig debatform herinde, baseret på små fejlcitater. Derved er det også nemmere at gøre, som Kumbel siger, nemlig dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.

Jeg sagde ikke, at jeg specielt havde undladt det af denne grund, men jeg sagde, at vi vel herinde var blevet optaget af problemerne omkring indkomstskatten. Det er noget ganske andet. Jeg har ikke siddet så længe i skatteudvalget, at jeg har kunnet beskæftige mig med disse ting siden 1971. Men folketinget har på grund af hr. Glistrups manøvrer omkring indkomstbeskatningen været stærkt optaget af at undersøge, om der var huller, der skulle dækkes, eller om domstolene kunne finde ud af at forbyde en fremgangsmåde som den, hr. Glistrup har anvendt. Og det synes unægtelig at være tilfældet, at der er grundlag for at forbyde den.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg sagde, at der var forhold, hr. Glistrup blev dømt for, og så var der forhold, hr. Gli-

strup ikke blev dømt for. Og jeg sagde, at de forhold, som hr. Glistrup ikke blev dømt for, anså jeg for så vidt for lige så lidt samfundsgavnligt. Hr. Glistrup fremsatte nærmest en katastrofeteori, idet han fremhævede, at hvis man gennemførte de beslutningsforslag, som vi her taler om, så ville det være frygteligt for beskæftigelsen. Hertil sagde jeg, at det er jo ikke alle aktieselskaber, der er en produktion bag ved. Nu er hr. Glistrup jo ekspert i oprettelse af aktieselskaber. Jeg ved ikke, hvor mange tusinde hr. Glistrup har oprettet, men hr. Glistrup har jo alle tallene på rede hånd. Derfor vil jeg gerne spørge: hvor mange af hr. Glistrup oprettede aktieselskaber er der virkelig en produktion bag ved? Hvor mange af dem er virkelige produktionsaktieselskaber? Det kunne godt have en interesse i denne forbindelse.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først takke hr. Glistrup for én ting, nemlig at han formodentlig må have hjulpet til at få bl. a. hr. Hagen Hagensen til at forstå, at det passer ikke, når hr. Hagen Hagensen – formodentlig i god tro – siger, at det er udelukket for fonde at drive erhvervsvirksomhed. For hele hr. Glistrups argumentation går jo – korrekt – på de problemer, der ville opstå, hvis man udelukkede fonde fra at drive erhvervsvirksomhed.

Det er rigtigt, at der står i skattelovgivningen, at hvis en fond driver erhvervsvirksomhed, så får den ikke disse fordele rent skatte- og afgiftsmæssigt. Men det er desværre mindst lige så rigtigt, at man har fundet ud af, hvordan man omgår den bestemmelse. Det bliver anvist klart og tydeligt i den ene artikel efter den anden, bl.a. af omtalte Kristian Mogensen, hvordan man blot skal skyde selskabet ind imellem virksomheden og fonden, så er det helt i orden. Man kan have aktiemajoriteten, man kan have den fulde bestemmelse. Hvis stifteren finder, at det ikke er særlig smart, men alligevel vil beholde den fulde bestemmelse, så kan han give fonden nominelt aktiemajoriteten, men stemmemæssigt beholde den selv osv. osv. Det bliver praktiseret, og man opnår de fulde skatte- og afgiftsfordele ved det.

Der er andre bestemmelser, der tilsyneladende tager sigte på at begrænse dette. Der er den bestemmelse om, at hvis en fond